

W UŁAMKU SEKUNDY

(In the Fade)

W KINACH OD 23 LUTEGO 2018

DYSTRYBUCJA W POLSCE

Al. Wojska Polskiego 41/43, 01-503 Warszawa
tel.: (+4822) 536 92 00, fax: (+4822) 635 20 01
e-mail: gutekfilm@gutekfilm.pl <http://www.gutekfilm.pl>

W UŁAMKU SEKUNDY IN THE FADE

Reżyseria

Fatih Akin

Scenariusz

Fatih Akin
Hark Bohm

Zdjęcia

Rainer Klausmann

Muzyka

Josh Homme

Kostiumy

Katrin Aschendorf

Scenografia

Tamo Kunz

Montaż

Andrew Bird

W rolach głównych:

Diane Kruger Katja
Denis Moschitto Danilo
Johannes Krisch Adwokat Haberbeck
Samia Chancrin Brigit
Numan Acar Nuri Şekerci
Ulrich Tukur Jürgen Möller

Producenci

Fatih Akin
Ann-Kristin Hofmann
Nurhan Sekerci-Porst
Herman Weigel

Produkcja

Bombero International
Macassar Productions

Niemcy / Francja

rok produkcji: 2017

czas trwania: 106 min.

2.35:1 – dźwięk Dolby Digital

Kolor

OPIS FILMU

Thriller Fatiha Akina („Głową w mur”) z Diane Kruger („Bękarty wojny”) w roli głównej. W ułamku sekundy życie bohaterki eksploduje i rozpada się bezpowrotnie. W ułamku sekundy bezkresna miłość zmienia się w bezgraniczną nienawiść.

„W ułamku sekundy” to najnowszy film Fatiha Akina, twórcy „Głową w mur”, „Soul Kitchen” i „Na krawędzi nieba”. W roli głównej: Diane Kruger („Bękarty wojny”, „Troja”, „Kopia mistrza”), której „W ułamku sekundy” zawdzięcza emocjonalne napięcie i wiarygodność. **Film znalazł się w programie Konkursu Głównego MFF w Cannes 2017. Jury Festiwalu doceniło genialną kreację Diane Kruger, przyznając jej nagrodę w kategorii: Najlepsza Aktorka. Hollywoodzkie Stowarzyszenie Prasy przyznało „W ułamku sekundy” Złotego Globa w kategorii: Najlepszy Film Nieanglojęzyczny.**

„W ułamku sekundy” znalazło się na tzw. shortliście oscarowej w kategorii: Najlepszy film nieanglojęzyczny, co stawia film w szeregu tytułów z największymi szansami na statuetkę Amerykańskiej Akademii.

W ułamku sekundy życie Katji (Diane Kruger) eksploduje i rozpada się bezpowrotnie, gdy jej mąż i kilkuletni synek giną w zamachu bombowym. Przyjaciele i rodzina próbują podtrzymać ją na duchu i zapewniają, że sprawcom zostanie wymierzona sprawiedliwość. Z czasem Katja poznaje tożsamość podejrzanych o udział w zamachu. Narasta w niej potrzeba zemsty na ludziach, którzy odebrali jej tych, których kochała.

Krytycy filmowi podkreślają precyzję, z jaką została zrealizowana filmowa opowieść. Zgodni są również co do tego, że emocjonalne napięcie i wiarygodność thriller zawdzięcza kreacji odtwórczyni głównej roli. Gra Diane Kruger budzi podziw. Reżyserskie mistrzostwo, doskonale aktorstwo i wysoki poziom realizacji (zdjęcia, montaż) złożyło się na film wciągający i niezwykle poruszający.

GŁOSY PRASY

Ostry, precyzyjny. Uwodzi emocjonalnym napięciem.
The Hollywood Reporter

Przemysłana. Głęboka. Zniewalająca. Przełomowa rola w karierze Diane Kruger.
Vogue

Znakomite, trzymające w napięciu, perfekcyjne kino. Najlepszy film Fatiha Akina od czasu „Głową w mur”.
IndieWire

Głęboko poruszający. Najlepsza kreacja w karierze Diane Kruger.
Marta Ossowska, Okiem krytyka

Genialnie poprowadzony, pomyślany i zagrany.
Michał Piepiórka, Blżej ekranu

ROZMOWA z REŻYSEREM

Jakie były źródła powstania filmu?

Zainspirowały mnie wydarzenia, jakimi była seria morderstw dokonanych przez członków organizacji NSU w 2011 roku. Niemiecka neonazistowska grupa Nationalsozialistischer Untergrund (Narodowosocjalistyczne Podziemie) dopuściła się w Niemczech w latach 2000-2007 serii zabójstw na tle ksenofobicznym. Jako Turek z pochodzenia byłem tym zszokowany. Mój brat znał jedną z ofiar w Hamburgu. Wielkim skandalem okazało się to, że policja szukała sprawców wśród społeczności, z której wywodziły się ofiary, przyjmując za – oczywisty, ich zdaniem - motyw hazard lub narkotyki. Służby wywierały tak wielką presję, że nawet prasa i środowisko emigrantów zaczęło w to wierzyć.

Co sprawia, że postać Katji, głównej bohaterki, działa na widzów?

Podczas pisania scenariusza zacząłem zgłębiać temat zemsty. Czy występuje we współczesnym świecie? Kto jej szuka? Czy sam bym się jej szukał? Katja ma własną moralność i definicję sprawiedliwości. W ten sposób uosabia coś, co jest uśpione w każdym z nas, coś, co powinno być uśpione. Nie interesowały mnie motyw zbrodni, doskonale wiedziałem, po czyjej stronie powinna być moja empatia, na czym powinienem się skoncentrować. „W ułamku sekundy” stało się dla mnie filmem bardzo osobistym. Bohaterka, choć to niebieskooka blondynka, Niemka, jest moim alter ego. Ten film opowiada o uniwersalnym poczuciu żalu i jego wielu poziomach.

Jak przebiegała współpraca z Harkiem Bohmem, współscenarzystą?

Hark Bohm pojawił się w ekipie na bardzo wczesnym etapie. Jest prawnikiem i pracował przy wielu filmach, których akcja toczy się w sądzie, obracających się wokół procesów. To było bardzo pomocne. Razem pojechaliśmy do Monachium, by na żywo obserwować proces NSU w 2013 roku. To było impulsem, by zagłębić się w akta tej sprawy. Omawialiśmy je z Harkiem. W pewnym sensie Hark nadzorował realizację scen sądowych.

Jak doszło do obsadzenia w filmie Diane Kruger?

Poznałem Diane na festiwalu w Cannes w 2012 roku. Pokazywałem tam swój dokument „Der Müll im Garten Eden” i urządzaliśmy imprezę na plaży. Pojawiła się na niej Diane i zaczęła ze mną rozmawiać - po niemiecku. Powiedziała, że jeśli tylko pojawi się taka możliwość, chętnie u mnie zagra. Byłem szczęśliwy, mogąc jej to obiecać, a okazja nadarzyła się cztery

lata później. Szukałem aktorki do głównej roli w filmie „W ułamku sekundy”. Pomyślałem o Diane, wysłałem jej scenariusz. Perspektywa wcielenia się w rolę Katji bardzo Diane zainteresowała. A ja nigdy nie żałowałem tej decyzji. Kruger zagrała fantastycznie.

Diane jest odważna i otwarta. To, cechy, które czynią z niej wyjątkową i świetną aktorkę. Podczas pracy jest bardzo skupiona, skoncentrowana. Widać, że bardzo lubi aktorstwo, nawet jeśli zmuszona jest brać udział w scenach wymagających. Odnoszę również wrażenie, Wydaje mi się też, że Diane zagrała tak dobrze, bo - choć to gwiazda światowego formatu - od lat marzyła o znaczącej roli w niemieckojęzycznym filmie. Dorastała przecież w Hanowerze i uważa się za Niemkę. Ojczysty język – w przeciwieństwie do ról francusko-, czy anglojęzycznych - dawał jej więcej możliwości. Bardzo szybko zorientowałem się, że Diane cechuje doskonale wyczucie – od razu wie, czy coś pasuje do sceny, czy nie. Jej uwagi były bardzo cenne.

Jak wyglądała praca z operatorem, Rainerem Klausmannem?

Pracujemy z Rainerem już tyle lat, że jesteśmy jak małżeństwo. Na planie porozumiewamy się praktycznie bez słów. Rainer zachęca mnie do testowania nowych rozwiązań. Doskonale się uzupełniamy. Wspiera mnie, ale też pilnuje, gdy zaczynam się gubić lub mam twórczą blokadę. Jest bardzo szczery i nie ukrywa, jeśli nie rozumie moich pomysłów na ujęcia. Często zdarza mu się zarzucać mi, że wybieram ujęcia wyłącznie pod kątem odbioru estetycznego.

Muzykę do filmu napisał Josh Homme, lider Queens of the Stone Age.

Ich muzyka towarzyszyła mi przez cały czas pisania scenariusza. Przemawia do mnie mroczna wymowa ich utworów. Mój film ma podobny klimat. Przygotowałem playlistę z piosenkami zespołu, udało mi się porozmawiać z jego założycielem i liderem, Joshem Hommem. Pokazałem mu wczesną wersję filmu i bardzo mu się spodobała! Może poruszyła w nim ten sam nerw, który odpowiada za muzykę, którą on tworzy. Homme kończył wtedy pracę nad nowym albumem zespołu, ale zgodził się skomponować ścieżkę dźwiękową filmu. Nie miał za wiele czasu, ale wywiązał się z zadania znakomicie. Jego muzyka jest wyjątkowa, smutna, piękna. Zawsze chciałem nakręcić thriller, albo przynajmniej pobawić się elementami tego gatunku. Muzyka Josha na pewno zbliżyła mój film do tego gatunku.

SYLWETKA REŻYSERA

Fatih Akin urodził się w 1973 roku w Hamburgu w rodzinie tureckich emigrantów. Studiował na Akademii Sztuk Pięknych. Po zrealizowaniu dwóch krótkich filmów krótkometrażowych w 1998 roku udało mu się wyreżyserować pełnometrażowy debiut: „Szybko i bezboleśnie”. Kolejnym filmem był „W lipcu” (z Moritzem Bleibtreuem i Christiane Paul w rolach głównych) oraz dokument „Kiedy myślę o Niemczech - Zapomnieliśmy wrócić”, w którym opowiedział historię swoich rodziców. Z kolei „Solino” z 2002 roku traktuje o rodzinie włoskich emigrantów w Niemczech.

Przełomem w jego karierze okazał się film „Głową w mur” nagrodzony Złotym Niedźwiedziem na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Berlinie oraz Europejską Nagrodą Filmową. W kolejnym filmie - „Życie jest muzyką” - opisał różnorodność muzycznej sceny w Stambule. Za „Na krawędzi nieba” otrzymał w 2003 roku w Cannes nagrodę w kategorii: Najlepszy scenariusz. Rok później wyreżyserował jedną z części nowelowego filmu „Zakochany Nowy Jork”. „Soul Kitchen”, hołd dla rodzinnego miasta reżysera, otrzymał w 2009 Nagrodę Specjalną na MFF w Wenecji. Tam też dwa lata później premierowo została zaprezentowana „Rana”.

Wybrana filmografia:

- 1998 – Szybko i bezboleśnie / Kurz und schmerzlos
- 2000 – W lipcu / Im Juli
- 2004 – Głową w mur / Gegen die Wand
- 2004 – Wizje Europy / Visions of Europe (segment „The Old Evil Songs’ Germany”)
- 2005 – Życie jest muzyką / Crossing the Bridge: The Sound of Istanbul
- 2007 – Na krawędzi nieba / Auf der anderen Seite
- 2008 – Zakochany Nowy Jork / New York, I Love You
- 2009 – Soul Kitchen
- 2014 – Rana / The Cut
- 2016 – Goodbye Berlin / Tschick
- 2017 – W ułamku sekundy / Aus dem Nichts

SYLWETKA AKTORKI

Diana Kruger urodziła się w Niemczech. Od wczesnych lat ćwiczyła balet. Kontuzja zakończyła jej karierę jako tancerki, nie przeszkodziła jednak Diane zostać jedną z najbardziej znanych modelek Paryża. Kruger pobierała także lekcje aktorstwa w Cours Florent. Diane Kruger zadebiutowała w roku 2002 u boku Dennisa Hoppera i Christophera Lamberta w niezależnej produkcji „Zawód morderca”. Rok później za rolę w „Moim idolu” Guillaume’a Caneta zdobyła pierwszą nominację do Nagrody Cezara. Pojawiła się też w przeboju „Najlepsi z najlepszych”.

W Stanach Zjednoczonych Kuger po raz pierwszy pojawiła się na ekranie w romantycznym thrillerze „Apartament”, w którym partnerowali jej Josh Hartnett i Rose Byrne. W kolejnych latach wystąpiła w takich filmach, jak „Troja” Wolfganga Petersena, „Skarb narodów” z Nicolasem Cagem, „Kopia mistrza” Agnieszki Holland (z Edem Harrisem jako Ludwikiem van Beethovenem), „W pogoni za zbrodniarzem” z Richardem Gere, „Bękarty wojny” Quentina Tarantino, „Tożsamość” z Liamem Neesonem, „Ojcowie i córki” z Russellem Crowe. Diane Kruger zagrała też w popularnym serialu „The Bridge: Na granicy”.

Wśród wyróżnień, które otrzymała, znalazły się, m.in.: Chopard Trophy MFF w Cannes 2003 (w kategorii: Aktorskie odkrycie), niemiecka Złota Kamera dla Najlepszej Międzynarodowej Aktorki za występ w „Bękartach wojny”. Film ten przyniósł jej ponadto (podobnie jak całej obsadzie), nagrodę Amerykańskiej Gildii Aktorów oraz nominację do Oscara® w kategorii Najlepsza aktorka drugoplanowa. W 2013 roku Diane Kruger odebrała Jupiter Award dla najlepszej aktorki za „Żegnaj, królowo”.

Wybrana filmografia:

- 2002 – Zawód morderca / The Piano Player
- 2003 – Najlepsi z najlepszych / Michel Vaillant
- 2003 – Mój idol / Mon idole
- 2004 – Apartament / Wicker Park
- 2004 – Troja / Troy
- 2004 – Skarb narodów / National Treasure
- 2004 – Sny o potędze / Narco
- 2005 – Boże Narodzenie / Joyeux Noël
- 2005 – Frankie
- 2006 – Kopia mistrza / Copying Beethoven
- 2007 – Skarb narodów: Księga tajemnic / National Treasure: Book of Secrets
- 2007 – W pogoni za zbrodniarzem / The Hunting Party
- 2008 – Dla niej wszystko / Pour elle
- 2009 – Mr. Nobody
- 2009 – Bękarty wojny / Inglourious Basterds
- 2011 – Tożsamość / Unknown
- 2011 – Terytorium wroga / Forces spéciales
- 2012 – Żegnaj, królowo / Les Adieux à la reine
- 2012 – Wysłałam za męża, zaraz wracam / Un Plan parfait
- 2013 – Intruz / The Host
- 2013 – The Bridge: Na granicy / The Bridge (serial TV)
- 2014 – Świeższe od aniołów / The Better Angels
- 2015 – Ojcowie i córki / Fathers and Daughters
- 2015 – Cień / Maryland
- 2016 – Boss / The Infiltrator
- 2017 – W ułamku sekundy / Aus dem Nichts